

Περὶ τοῦ μεγέθους τοῦ Λονδίνου δύναται τις νὰ λάβῃ ἰδέαν τινὰ ἐκ τῶν ἐξῆς στατιστικῶς ἀποδεικνυμένων γεγονότων: Ἐν τῇ τεραστίᾳ ταύτῃ μεγαλοπόλει λαμβάνουσι χώραν 360 γεννήσεις καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ 240 θάνατοι, οὕτως ὥστε καθ' ἕκαστον τέταρτον λεπτόν τῆς ὥρας γεννᾶται καὶ ἐν βρόφος, καθ' ἕκαστον δὲ ἕκτον πρωτόλεπτον ἀποθνήσκει καὶ εἰς ἄνθρωπος. Τὸ ἕλρον μῆκος τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως ἀνέρχεται εἰς 7000 ἀγγλικὰ μίλια, οὕτως ὥστε ὁδοπύρος διανύων καθ' ἑκάστην ἡμέραν 4 γεωγραφικὰ χιλιόμετρα (= 20 ἀγγλικὰ μίλια) θὰ ἐχειράζετο ἐν ἔτος σχεδὸν ὅπως περιέλθῃ βίας τὰς ὁδοὺς τοῦ Λονδίνου. Περὶ τῆς τεραστίας καταναλώσεως τῶν τροφίμων μαρτυροῦσιν οἱ ἐξῆς ἀριθμοί: Καθ' ἕκαστον ἔτος καταναλίσκονται ἐν Λονδίῳ 500,000 βοῶν, 2,000,000 προβάτων, 8,000,000 δροφίτων, 200,000 μοσχαρίων, 500,000,000 λιτρῶν ἰχθύων, 500,000,000 ὀστρέων, πολλὰ ἑκατομμύρια τόννων (πρὸς 20 στατήρας) ἄλλων ἐκ κρέατος τροφίμων, ἀμέτρητα καὶ ἀνυπολόγιστα ποσὰ σίτου, λαχάνων κτλ. Τῶν ποτῶν γίνεται κατανάλωσις ἐν Λονδίῳ κατ' ἔτος 200,000,000 Quart (πρὸς 1,15 λιτρ.) ζύθου, 10,000,000 Quart βούμ, καὶ 50,000,000 Quart οἴνου.

Ὁ ἰσχυρότατος φανὸς τοῦ κόσμου εὑρίσκεται ἤδη, ἐπὶ τοῦ νεωστὶ ἱδρυνέντου φάρου τοῦ Hanftholm (ἐπὶ τινος λόφου παρὰ τῆ ἀκτῆ τῆς Ἰουτλάνδης). Δύο ἀτμομηχαναὶ ἔχουσι ὁμοῦ 70 ἵππων δύναμιν χρησιμεύουσι πρὸς κίνησιν δύο μαγνητικοηλεκτρικῶν μηχανῶν. Ἡ φωτεινὴ δύναμις (ἐνταση) τοῦ φανοῦ ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν δύναμιν δύο ἑκατομμυρίων συνήθων λαμπάδων.

Πύργος 455 μέτρων ὕψους. Ὁ πύργος τοῦ Ἐφφὲλ οὐκ ἔξ τοῦ Ἀμερικανοῦ καθεύθειν. Αἰσθανθέντες προσβληθεῖσαν τὴν φιλοτιμίαν των ὅτι ὑπερεβλήθησαν πρὸς στιγμὴν ἐν τῇ μηχανικῇ ὑπὸ τῶν Γάλλων, σπεύδουσιν ἤδη νὰ ἐκδικηθῶσιν ἀποδεικνύοντες τὴν ὑπεροχὴν των. Ἀρχιτέκτων τις ἐν Οὐασινγκτόνι, ὀνόματι Κάρολος Κίγκελ, ἔγραψεν ἐσχάτως ἐπιστολὴν πρὸς τὸν δῆμαρχον τῆς Νέας Ἰόρκης ἀναγγέλλων αὐτῷ ὅτι διανοεῖται νὰ κατασκευάσῃ, ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, διὰ τὴν προσεχῆ Ἐκδήσειν, πύργον 455 μέτρων ὕψους, ἥτοι ὑψηλότερον τοῦ πύργου Ἐφφὲλ κατὰ 155 μέτρα. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ Ἀμερικανοῦ ἀρχιτέκτονος, ὁ πύργος οὗτος θὰ ἔχῃ βάρος 30,000 τόννων, σχῆμα κυλινδρικόν, ἀπολῆγον εἰς κώδωνα καὶ ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ θὰ ἴσταται ὑπερμεγέθης ἄγγελος σαλπίζων.

Τὸ ὄνομα „Αμερικῆ“. Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη θεωρεῖται ὡς βέβαιον ὅτι ὁ Νέος Κόσμος ὀνομάσθη Ἀμερικῆ ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ περιγράφαντος πρῶτον αὐτήν, τοῦ Φλωρεντίνου Ἀμερικού Βεσπούικη, καὶ ὅτι ὁ πρῶτος εἰσηγητὴς τῆς ὀνομασίας ταύτης ἦτο ὁ ἐκ τοῦ St. Dié τῆς Λοθαριγγίας καταγόμενος Γερμανὸς Waldseemüller, ὁ μεταφράσας εἰς τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν ἐν ἔτει 1507 τὰς περιγραφὰς τῶν ταξειδίων τοῦ περιφήμου Φλωρεντίνου, ὑπὸ τὸν τίτλον „πέντε ταξείδια τοῦ Ἀμερικού Βεσπούικη“. Ἐν τῷ λατινιστῇ γεγραμμένῳ προλόγῳ τῆς μεταφράσεως ταύτης λέγει ὁ Waldseemüller: „Ἡ τετάρτη αὕτη ἤπειρος δύναται δικαίως νὰ ὀνομασθῆῃ χώρα τοῦ Ἀμερικού εἴτε Ἀμερικῆ, ὡς ἀνακαλυφθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀμερικού.“ Τὸ βιβλίον τοῦτο τοῦ Γερμανοῦ μεταφραστοῦ ἔλαβε μεγαλητέραν διάδοσιν ἢ πολλὰ ἄλλα περὶ τῶν νέων ἀνακαλύψεων ἀξιολογώτερα συγγράμματα, τὸ δὲ ὄνομα „Αμερικῆ“ ἔτυχεν ἔκτοτε κατ' ἀρχὰς μὲν ἐν Γερμανίᾳ εἶτα δὲ καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη γενικῆς παραδοχῆς. Ἀλλὰ κατὰ τοὺς νεωτάτους χρόνους ἡ παραγωγή αὐτῆ τοῦ ὀνόματος „Αμερικῆ“ ἡμφισβητήθη ὑπὸ πολλῶν σοφῶν, οἵτινες ἀνεκάλυψαν ὅτι μεταξὺ τῆς λίμνης Νικαραγούης καὶ τῆς ἀκτῆς Moskito ὑπάρχει ὄρος τι καλούμενον „Αμέρρι“ τοῦτο ἔστι „χώρα τῶν ἀνέμων“ καὶ ὅτι ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ὄρους τούτου Γάλλος τις ὀνόμασεν ἑλθόντων τὴν ἤπειρον Ἀμερικῆν πρὸ τοῦ Γερμανοῦ Waldseemüller. Ἐπειδὴ δὲ παρὰ τοῖς Ἰταλοῖς δὲν ὑπάρχει βαπτιστικὸν ὄνομα Amerigo, ἰσχυρίσθησαν τινες ἔτι ὁ Βεσπούικης προσέλαβε τὸ ὄνομα τοῦτο μετὰ τὴν καθιέρωσιν καὶ διάδοσιν τοῦ ὀνόματος „Αμερικῆ“. Τὸν ἰσχυρισμὸν τούτον ἐξήλεγεν ἐσχάτως ψευδῆ ὁ Ἰταλὸς καθηγητὴς Govi, δημοσιεύσας ἐπιστολὴν τινὰ τοῦ Βεσπούικη, χρονολογούμενην ἀπὸ 30. δεκεμβρίου 1492 (δηλ. πρὸ τοῦ ἔτους 1507), καὶ φέρουσαν τὴν ἐξῆς ὑπογραφήν: „Ser. Amerigo Vespucci, mercante fiorentino in Sybilia“. Ὁ Govi ἀποδεικνύει πρὸς τοῖς ἄλλοις ὅτι ὁ Βεσπούικης ὀνομάζετο Ἐμμερικός, ὅπερ μετεβλήθη εἰς Amerigo

κατὰ τὸ τότε ἔθιμον τῶν Φλωρεντίνων τοῦ μεταβάλλειν τὰ ὀνόματα, οἷον Dante ἐκ τοῦ Durante, Stagio ἐκ τοῦ Anastasio, Goro ἐκ τοῦ Gregorio, Beco ἀντὶ Domenico κτλ. — Ἡ ἀρχαία λοιπὸν παραδοχὴ τῆς ὀνομασίας τῆς Ἀμερικῆς ἐκ τοῦ Ἀμερικού Βεσπούικη φαίνεται πιθανωτέρα.

Ἐφευρέσεις. Ἰσπανὸς τις ὀνόματι Juan Hernandez ἐφεύρε μέθοδον νὰ κατασκευάζῃ σάπωνα ἐξ ἀκρίδων· ὁ σάπων οὗτος λέγεται ὅτι κατὰ τὴν λεπτότητα τῆς λιπαρᾶς οὐσίας ὑπερτερεῖ πᾶν ἄλλο εἶδος σαπῶνων. Ἐπειδὴ ἐν ταῖς μεσημβριναῖς χώραις κατὰ τινὰ ἔτη αἱ ἀκρίδες εἶναι τοσοῦτον πολυπληθεῖς ὥστε συλλαμβάνονται καὶ φονεύονται εἰς ἐκτάκτως μεγάλας ποσότητας, ἡ ἐφεύρεσις αὕτη δύναται εὐκόλως νὰ λάβῃ πρακτικὴν ἐφαρμογὴν, ἀφοῦ μάλιστα ἡ μέθοδος τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ λίπους εἶνε ὡς λέγεται ἀπλουστάτη. Ταυτοχρόνως ἀνεκαλύφθη ὑπὸ ἐτέρου τινὸς Ἰσπανοῦ ἐκ Βαλεντίας χημικὸν τι μέσον, ὅπερ ἀναμειγνύμενον μετὰ βευστοῦ σιδήρου καθιστᾷ τὸ μέταλλον τοῦτο ἐντελῶς λευκόν, λαμπρὸν ὡς ἄργυρον καὶ συγχρόνως σκληρότατον.

Κατὰ τῆς καλτσοδέτας! Ἡ κατὰ τῶν στηθοδέσμων καταφορὰ τῶν ἱατρῶν εἶνε λίαν εὐνόητος, διότι αἱ μεγάλαι καὶ σοβαραὶ βλάβαι ἀς ἐπιφέρει εἰς καίρια ὄργανα τοῦ σώματος ἢ διὰ τῶν στηθοδέσμων σύσφυξις εἶναι προφανεῖς εἰς πάντα ἄνθρωπον. Ἄλλ' ὁ νεωστὶ κατὰ τῆς καλτσοδέτας κηρυχθεὶς πόλεμος τῶν ἱατρῶν θὰ φανῆ ἴσως εἰς πολλοὺς ἀνόητος καὶ σχολαστικὸς, διότι οὐδεὶς φαντάζεται ὅτι ἡ μικρὰ ἐκείνη καὶ ἀβίαταινία τὴν ὁποῖαν δένομεν περὶ τὴν κνήμην δύναται νὰ ἐπιφέρῃ οἰανδήποτε βλάβην εἰς τὸν ὄργανισμὸν. Καὶ ὅμως ἡ βλάβη τὴν ὁποῖαν ἐπιφέρει εἶνε ἀριετὰ μεγάλη, ὥστε νὰ ἀφιερῶσωμεν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ὀλίγας γραμμὰς. Ὁ ἀνθρώπινος ὄργανισμὸς εἶνε πολὺ παράδοξον καὶ ἰδιότροπον πρῆγμα! Δύναται πολλάκις νὰ ὑποφέρῃ πολὺ καλῆτερα ἐν ἰσχυρῶν ἀλλὰ στιγμαίων κτύπημα, μίαν σφοδρὰν ἀλλὰ παροδικήν, παρὰ μίαν διαρκῆ, ἔστω καὶ ἀσθενῆ πίεσιν. Ἡ διηγενὴς πίεσις, ὅσον μικρὰ καὶ ἂν ἦνε, διαταράσσει ὅλους τοὺς ἰστούς, ἐφ' ὧν ἐκτείνεται, ἐν τῇ διαδρέψει αὐτῶν, οὕτως ὥστε ἡ μεταλλαγή καὶ ἀνανέωσις τῆς ὕλης γίνεται ἐν αὐτοῖς πολὺ βραδυτέρα καὶ ἀτελεστέρα τοῦ προσήκοντος. Καὶ ὅχι μόνον οἱ μαλακοὶ ἰστοί, ἀλλὰ καὶ τὰ ὀστέα αὐτὰ παραβιάσσονται καὶ παρακωλύονται ἐν τῇ διαδρέψει των ὑπὸ τῆς διαρκοῦς πίεσεως. Πᾶν δὲ μέρος τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, μὴ ἀναπτυσσόμενον κανονικῶς, ὑπὸκειται εἰς μᾶλλον ἢ ἥττον ταχεῖαν φθοράν. Ταχυτάτη ὅμως καὶ σοβαρὰ ἐπέργεται ἡ ἐκ τῆς διαρκοῦς πίεσεως βλάβη εἰς τὰ ὄργανα ἐκεῖνα, ἅτινα ἐκτελοῦσιν ἰδιαιτέρων τινὰ λειτουργίαν, ὡς εἰς τοὺς ἀδένους καὶ εἰς τοὺς μυῶνας. Οὗτοι γίνονται ὀλοπὴν περισσότερον μέρος τῆς ἰδιαζούσης αὐτοῖς ὕλης καὶ μεταβάλλονται κατὰ τὰ προσβαλλόμενα μέρη εἰς ἰστούς μὴ δυναμένους νὰ λειτουργήσιν. Ἡ κνημιδοδέσμη εἶτε καλτσοδέτα ἐξακτεῖ διηγενῆ πίεσιν, ἀδιάφορον ἀν ἡ πίεσις αὕτη εἶνε ἰσχυρὰ ἢ ἀσθενὴς ἢ ἂν ἡ ταινία εἶνε ἐλαστικὴ ἢ μὴ. Ἡ ἐπενέργεια εἶνε πάντοτε ἡ αὕτη, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα, διατάραξις τῆς θρέψεως τοῦ πιεζομένου μέρους τῆς κνήμης καὶ ἰδίᾳ τῶν μυῶνων, ἐξασθενούσα τοὺς μυῶνας τῆς κνήμης. Πόσον ἰσχυρὰ εἶνε ἡ ἐξασκουμένη πίεσις φαίνεται ἐκ τῶν βαθειῶν γραμμῶν αἵτινες χαράσσονται ἐπὶ τῶν κνημῶν καὶ μένουσι πολλάκις ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἀνεξάλειπτοι. Ἡ ἐπενέργεια αὕτη εἶνε πρὸ πάντων βλαβερωτάτη εἰς τοὺς εὐρισκομένους ἐν τῇ περιόδῳ τῆς αὐξήσεως δύναται δὲ ἐνίοτε νὰ ἐπιφέρῃ σοβαρὰς παρακωλύσεις τῆς σωματικῆς ἀναπτύξεως.

Αἱ μέχρι τοῦδε μνημονευθεῖσαι βλάβαι εἶναι αἱ σχετικῶς μικρόταται καὶ ἥμισυ σπουδαῖαι, ἀλλ' αἱ ἀσυγκρίτως σοβαρώτεροι εἶναι αἱ ἐπερχόμεναι ἐκ τῶν διαταράξεων τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος. Ἐνεκα τῆς συσφίξεως τῆς κάτω κνήμης τὸ ἀρτηριακὸν αἷμα δὲν δύναται εὐκόλως νὰ προσέρσῃ καὶ νὰ παρῶσῃ τὰ ἀναγκαῖα θρεπτικὰ στοιχεῖα εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ἅτινα ἐπομένως μένουσιν ἀσθενῆ καὶ ἄτροφα. Ἐτι δὲ μᾶλλον παρακωλύεται ἡ ἀναρροή τοῦ ἀρχήστου (φλεβικοῦ) αἵματος. Ἐκ τῶν διαταράξεων τούτων προέρχονται διάφορα ἐνοχλήματα, μὲ κινδυνώδη ἐνίοτε συμπτώματα. — Ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων γίνεται δῆλον ὅτι κατὰ τῆς καλτσοδέτας πόλεμος τῶν ἱατρῶν δὲν εἶνε τῶσον ἀνόητος καὶ σχολαστικὸς, ὅσον ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται.